

Frank Jensen (S):

Jeg vil gerne knytte statsministerens svar på det tidligere spørgsmål til det svar, som statsministeren har givet på det her spørgsmål. For det er åbenlyst sådan, at statsministeren vil synge en falsk melodi i forhold til, hvornår statsministeren vidste hvad, men også i forhold til, hvad formålet er med sikkerhedsudvalgets møder.

Det er naturligvis i et demokrati som vores ikke politiet alene, der skal vurdere, hvorvidt man skal imødekomme fremmede staters anmodninger til politiet. Det er naturligvis den siddende valgte regering, der i sidste instans skal træffe den slags beslutninger om, hvorvidt man skal gribe ind. Sådan er det i et demokrati, hvor man ikke har et politi, der træffer den slags beslutninger alene.

Men man kan gøre det, som regeringen har gjort i det her tilfælde, nemlig vælge at tage politiets indstilling og sige, at den tager vi til efterretning. Men idet regeringen tager den til efterretning, siger regeringen også, at man følger politiets indstilling.

Jeg vil gerne spørge statsministeren: Er statsministeren enig med den embedsmand, der er refereret i avisen, godt nok unavngiven, for at sige, at målet med sikkerhedsudvalgets møde naturligvis er at give regeringen en mulighed for at trække i nødbremsen? Er statsministeren enig i, at det er et formål, altså at regeringen i sidste instans vurderer den slags sager i regeringens sikkerhedsudvalg?

Kl. 14.30

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil godt følge op på de spørgsmål, der er stillet, og spørge statsministeren, hvorfor politiet ville udskyde anholdelsen af Sakajev til efter mødet i sikkerhedsudvalget, hvis det ikke var, fordi det var regeringens sikkerhedsudvalg, der skulle tage stilling til og træffe beslutning om, at der skulle ske anholdelse af Sakajev. Hvorfor skulle de afvente sikkerhedsudvalget, hvis det ikke var sikkerhedsudvalget, der havde den endelige kompetence, og det er politiets opfattelse?

Keld Albrechtsen (EL):

Statsministeren understregede efter min mening klogt, at det ikke er ministre, der skal træffe beslutning om, hvem der skal anholdes her i Danmark, det er politiet. Men så er det overraskende, at jeg i et svar fra statsministeren får at vide, at der foregik nogle overvejelser på sikkerheds-

udvalgets møde. Spørgsmålet har også været stillet af hr. Jeppe Kofod, men statsministeren har ikke besvaret det. Hvad var det for nogle overvejelser? Var det politiske overvejelser?

Så vil jeg godt spørge statsministeren: Var det ikke en krystalklar fejl fra sikkerhedsudvalgets side, at man gav politiet en meddelelse om, at man havde taget politiets beslutning om anholdelse til efterretning? For det kan jo kun efterlade det indtryk, at politiet afventede en godkendelse, altså en stillingtagen fra udvalget til spørgsmålet om anholdelse.

Jeg er enig med statsministeren i, at vi ikke skal have politiske anholdelser her i Danmark – det ville være noget frygteligt noget at komme ind på – men mistanken er jo, at der her reelt var tale om en politisk anholdelse.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må sige til både hr. Jeppe Kofod og hr. Keld Albrechtsen, at de drøftelser, der finder sted i regeringens sikkerhedsudvalg, i sagens natur er lukkede drøftelser, og derfor kan jeg heller ikke stå og referere dem her.

Med hensyn til den kommunikation, der måtte have fundet sted mellem Justitsministeriet og politiet, må jeg henvise til justitsministeren. Det kender jeg ikke noget til.

Jeg vil bare sige til hr. Frank Jensen, at jeg synes, det er ret stærkt, at hr. Frank Jensen nu gentagne gange påstår, at jeg skulle synge en falsk melodi. Det må virkelig stå for hr. Frank Jensens egen regning. Men det, jeg kan fastslå, er, at jeg i hvert fald synger en anden melodi end hr. Frank Jensen, og det er jeg glad for at jeg gør. På det punkt er jeg faktisk enig med hr. Keld Albrechtsen, for det, hr. Frank Jensen i virkeligheden siger i dag, er, at regeringen skulle tilsidesætte politiets beslutning.

Jeg er dybt uenig med hr. Frank Jensen, men det er da ikke det samme, som at jeg synger en falsk melodi. Jeg synger en fuldstændig ren melodi, for det er min opfattelse, at når politiet har truffet en afgørelse ud fra politimæssige vurderinger, skal vi ikke sidde som ministre og omgøre den beslutning.

Det er min opfattelse, og det er en ren principiel opfattelse. Så kan hr. Frank Jensen være enig i den eller uenig i den, og han er tilsyneladende uenig i den. Men hr. Frank Jensen skal ikke komme og påstå, at det er en falsk melodi. Det er bare en melodi, der er anderledes end hr. Frank Jensens, men efter min smag lyder den bedre, for den er bedre i overensstemmelse med